

POZVÁNÍ K SYNODÁLNÍMU PROCESU NA ÚROVNI FARNOSTI

Celá církev se v těchto dnech vydává na společnou cestu, aby zakusila synodalitu. Slovo synoda znamená doslova „společně na cestě“.

Když byl zvolen papežem František, vnesl do synodního procesu nový požadavek: nechce již slyšet pouze hlas biskupů, ale proces konzultace se má dostat až na úroveň farností a jednotlivých věřících. Role synody tím má být výrazně posílena.

Jde zde o nový impuls papeže a jeho spolupracovníků, abychom my všichni znovuobjevili své místo ve společenství církve, aktivně se podíleli na jejím životě a usilovali o naplnění poslání církve.

V jedné z promluv Svatý Otec zdůraznil: „*Nastal čas, aby laici postoupili o krok vpřed, o další krok, a aby našli v církvi prostor nezbytný k tomu, aby tak učinit mohli, tedy způsob, jak odpovědět na své povolání.*“

Tyto konzultace proběhnou v třech etapách. Budeme se scházet jednou za měsíc. První setkání bude už příští **neděli 14. listopadu**. Začneme ve 14:00 hod. v kostele společnou adorací Nejsvětější svátosti, při které budeme naslouchat Božímu slovu a dívat se společně na samotného Ježíše. Následně se v 15:00 hod. přesuneme na faru, kde se budeme zabývat jednou z deseti synodálních otázek, a to konkrétně otázkou: **NA SPOLEČNÉ CESTĚ: V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI JDEME JEDEN VEDLE DRUHÉHO**. Jde tady o aktivní naši účast a ochotu velkodušně a bez předsudku naslouchat druhým a odhodlání upřímně a bez nátlaku sdílet svůj názor. V procesu naslouchání a mluvení bude přítom důležité nesoustředit se jen na samotná slova, ale všimnout si pozorně toho, jak nasloucháme a jak promlouváme svým srdcem.

Dřív, než do tohoto vstoupíme je doporučeno, abychom během tohoto týdne se připravili. Jde zde o osobní zamyšlení a naslouchání Duchu Svatému. Proto součástí tohoto textu je přiložena praktická pomůcka, tj. do detailu zpracovaná výše uvedená synodální otázka.

Ještě jednou vás, kteří milujete Ježíše a Jeho církev, zveme a vybízíme jménem papeže Františka a našich Pastýřů, abyste vzali tuto zprávu vážně a zapojili se do této společné cesty na úrovni naší farnosti. V první řadě modlitbou, pak nasloucháním a následně vzájemným sdílením. My, kteří jsme pokřtěni, všichni máme spoluzodpovědnost za církve!

Tomáš Mahel

koordinátor synodálního procesu
ve farnosti Radešínská Svratka

Monika Svobodová

koordinátor synodálního procesu
ve farnosti Olešná

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ:

V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

- Jsem křesťanem pro sebe, anebo s druhými?

- Jak si k sobě navzájem v našem společenství můžeme být blíže?

- Usiluji ve společenství o jednotu, anebo podporuji v církvi spíše mentalitu polarizace, rozdělení, „sektářství“?

- Co/kdo mi vyvstane na mysli, když se řekne „církve“?
A co farnost/„místní církve“?

- Může se někdo v našem místním společenství církve cítit, že není součástí farnosti/místní církve? A proč je ponechán na okraji?

- Uskutečňují se u nás ve farnosti ekumenické bohoslužby či jiné formy spolupráce?